

længere Tid, end jeg kan vente at kunne fastholde de Herrers Opmærksomhed i.

Jeg har saaledes fra mit Synspunkt selvfølgelig intet imod, at der paa Grundlag af det her foreslaaede Forslag paa ny optages en Forhandling — Spørgsmaalet vil jo rimeligvis ligesom tidligere blive henvist til et Udvalg — om det overmaade vigtige Emne, Lovforslaget omfatter; men jeg nærer meget stærk Tvivl om, at man vil komme til et tilfredsstillende Resultat, medmindre man kan enes om en helt anden Fremgangsmaade og en langt dyberegaaende Revision af Alderdomsunderstøttelsesloven end den her tilsigtede.

Indenrigsministeren (Bramsen): Da vi i Fjor havde dette Lovforslag til Forhandling, havde jeg Lejlighed til i et langt Foredrag at udtrykke min Opfattelse ikke blot af Lovforslaget, men ogsaa af Spørgsmaalet i det hele taget. Hvad Lovforslaget angik, maatte jeg desværre udtale mig mod det i Fjor, og jeg kan ikke se, at de Ændringer, som ere foretagne i Aar; paa nogen Maade gør det mere antageligt, end jeg ansaa det for at være i Fjor. Hvad der imod Spørgsmaalet om Sagens Overvejelse i et Udvalg paa Grundlag af det her foreliggende Lovforslag angaar, staar jeg ganske som i Fjor, og jeg vil med Glæde hilse et saadant Udvalgs Arbejde og ikke mindst et Resultat af et saadant Udvalgs Arbejde, navnlig et noget bestemtere end i Fjor. Da fremkom der jo kun en Indberetning fra det paagældende Udvalg. For at Regeringen i den Henseende kunde yde sit Bidrag til at bringe noget ud af Sagen, har jeg ladet mig det være magtpaaliggende at udsende til samtlige Amtmænd dette høje Tings Udvalgs Beretning med en Anmodning om at faa Amtmændenes og Sogneraadenes Erklæringer angaaende det i Beretningen indeholdte og angaaende det i den stillede Forslag af en af Københavns Borgmestre. Foranlediget ved disse Henvendelser til Amtmændene, har Ministeriet saa fra 12 Amtmænd modtaget Indberetninger, støttende sig paa indhentede Erklæringer fra Sogneraadene og Sogneraadsforeningernes Erklæringer. Det er Udtalelser, som efter mit Skøn maa indeholde mangt af Interesse for det Udvalg, som kommer til at beskæftige sig med denne Sag. Jeg vil derfor meddele, at alle disse Oplysninger, som saaledes ere forskaffede hele Landet over, skulde blive stilledede til Raadighed for det Udvalg, der kommer til at beskæftige sig med denne Sag, og det skulde meget glæde mig, om

der ud af Udvalgets Arbejde kunde fremkomme Forslag, ved hvilke man kunde komme til en Ændring i den bestaaende Lov om Alderdomsforsørgelse og en Ændring, som maatte vække almindelig Tilfredshed. Jeg ved, at saa vilde ogsaa de ærede Forslagsstillere, selv om det ikke blev deres Forslag, være tilfredse med, at der kom et positivt Resultat ud af Sagen efter den af dem givne Foranledning.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bluhme: Lige over for det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) vil jeg sige, at hans Konklusion synes mig lidt mærkelig efter hans Præmisses, thi i Virkeligheden var han fuldstændig enig med alle os andre, der have talt om, at den Maade, hvorpaa Alderdomsforsørgelsesloven administreres, er uheldig, idet man hindrer Folk i at lægge op og spare sammen i Stedet for at opmuntre dem dertil. Netop dette er en af de væsentligste Anker mod den gældende Lov, og det var ogsaa et af de Momenter, det ærede Medlem særlig fremdrog, og des mere Grund, synes jeg, der er til at søge en Forandring. Naar det ærede Medlem siger, at der ikke vil komme et tilfredsstillende Resultat, før vi naa til Princippet „Hjælp til Selvhjælp“, siger jeg, at hvis det ærede Medlem ikke vil medvirke paa anden Maade til at forbedre Loven end ved at søge at faa dette Princip ind i Alderdomsforsørgelsesloven, saa er det det samme som at opgive Ævret. Hjælp til Selvhjælp vil i Virkeligheden sige, at vi ikke skulle hjælpe dem, som trænge, og det er netop dem, der trænge, de fattige, syge og arbejdsudygtige, som vi skulle hjælpe ved Alderdomsforsørgelsen. Skulle vi vente paa, at den kommende Slægt har hjulpet sig selv frem og skaffet sig Kapital, bliver der ikke noget ud af en saadan Lov, saa vidt jeg kan se. Jeg er enig i det ønskelige i, at vi ogsaa faa en Lov om Hjælp til Selvhjælp, men det maa være for dem, der ere i en saadan Stilling, at de kunne gøre noget. Lad os faa en Forsikringsanstalt, der støttes saaledes fra Statens Side, at vi alle kunde sikre os vor Alderdom paa en billig Maade. Dette kunne vi imidlertid godt faa ved Siden af at have en Lov som den eksisterende om Alderdomsunderstøttelse for den store Mængde, der ikke selv har været i Stand til at sikre sig noget, og som det paahviler Samfundet at sørge for.